

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் இப்பொழுது உண்மையான விடயங்களை உண்மையான தந்தையிடமிருந்து செவிமடுத்து வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளீர்கள். அனைவரையும் இருளிலிருந்து அகற்றி வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதே உங்கள் கடமை ஆகும்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கும்போது, நிச்சயமாக நினைவு செய்ய வேண்டியது என்ன?

பதில்: உங்கள் வாயினால் “பாபா பாபா” எனத் தொடர்ந்தும் கூறுங்கள், ஏனெனில் இவ்வாறு செய்வதனால் என்னுடையது என்ற உணர்வு முடிவடைந்துவிடும். அத்துடன் ஆஸ்தியும் நினைவு கூரப்படும். “பாபா” என்று கூறும்போது சர்வவியாபி என்ற கருத்தும் அகற்றப்படும். கடவுள் சர்வவியாபி என ஒருவர் கூறினால், அவரிடம் கூறுங்கள்: தந்தை எவ்வாறு அனைவரிலும் இருக்கமுடியும்?

பாடல்: இன்றைய மக்கள் காரிருளில் உள்ளனர்.

ஓம் சாந்தி: குழந்தைகள் என்ன கூறினார்கள், அவர்கள் யாரைக் கூவி அழைத்தார்கள் “ஓ ஞானக்கடலே! ஓ ஞான சூரியனே! பாபா”? கடவுள் “பாபா” என அழைக்கப்படுகின்றார். கடவுள் தந்தை என்பதால் நீங்கள் அனைவரும் குழந்தைகளே. குழந்தைகள் கூறுகின்றார்கள், “நாங்கள் இப்பொழுது இருட்டில். வீழ்ந்துவிட்டோம். எங்களை வெளிச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்!” “பாபா” எனக் கூறுவதனால், இது நீங்கள் தந்தையைக் கூவி அழைக்கின்றீர்கள் என்பதை நிரூபிக்கின்றது. நீங்கள் “பாபா” என்று கூறும்போது, நீங்கள் அன்பை அனுபவம் செய்கின்றீர்கள், ஏனெனில் தந்தையிடமிருந்தே ஆஸ்தி பெறப்படுகின்றது. “ஈஸ்வர்” அல்லது “பிரபு” என்று கூறுவதனால் தந்தையின் ஆஸ்தியில் இனிமை இருப்பதில்லை. “பாபா” என்று கூறுவதால், நீங்கள் உங்கள் ஆஸ்தியை நினைவு செய்கின்றீர்கள். நீங்கள் கூவி அழைக்கிறீர்கள்: “பாபா நாங்கள் காரிருளில் வீழ்ந்து விட்டோம்! வந்து ஞானத்தினால் எங்கள் தீபங்களை ஏற்றுங்கள்! ஏனெனில், ஆத்மாவின் தீபம் அணைந்துவிட்டது. ஒரு நபர் மரணிக்கின்றபோது, மக்கள் 12 நாட்களுக்கு தீபத்தை ஏற்றி வைக்கின்றார்கள். ஒருவர் இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து தீபம் அணைந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்கின்றார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: பாரத மக்களாகிய நீங்கள் வெளிச்சத்தில் இருந்தீர்கள், அதாவது பகலில் இருந்தீர்கள். ஆனால் இப்பொழுது நீங்கள் இரவில் இருக்கின்றீர்கள். 12 மணித்தியாலங்கள் பகலும் 12 மணித்தியாலங்கள் இரவும் உள்ளது. அது எல்லைக்குட்பட்ட விடயம். இந்தப் பகலும், இரவும் எல்லையற்றது. சத்திய, திரேதா யுகங்கள் பிரம்மாவின் பகல் எனவும், துவாபர, கலியுகங்கள் பிரம்மாவின் இரவு எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. இரவில் இருள் சூழ்ந்துள்ளதால், மக்கள் தொடர்ந்தும் தடுமாறித் திரிகின்றனர். அவர்கள் சகல திசைகளிலும் கடவுளைத் தேடி அலைகின்றனர். ஆனால் அவர்களால் கடவுளை அடைய முடியவில்லை. அவர்கள் கடவுளை அடைவதற்கே பக்தி செய்கின்றார்கள். இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகியபோது, அதாவது துவாபரயுகத்திலேயே பக்தி ஆரம்பமாகியது. தசேரா (இராவணனை எரித்தல்) பற்றியும் ஒரு கதை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் தங்கள் கற்பனைகள் மூலம் மனதிலே கதைகளை உருவாக்குகின்றார்கள்: உதாரணமாக, அவர்கள் படங்களையும், நாடகம் போன்றவற்றையும் உருவாக்குகின்றார்கள். ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையே உண்மையானதாகும். பரமாத்மா வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து இராச்சியத்தைக் கொடுத்தார். பின்னர் அவர்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் கதைகளை உருவாக்குகின்றார்கள். வியாசர் கீதையை எழுதினார். அதாவது அவர் ஒரு கதையை உருவாக்கினார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது தந்தையிடமிருந்து உண்மையான விடயங்களைச் செவிமடுக்கின்றீர்கள். நீங்கள் தொடர்ந்தும் “பாபா, பாபா” எனக் கூறவேண்டும். பரமாத்மாவே எங்கள் பாபா ஆவார். அவரே புதிய உலகைப் படைப்பவர் என்பதால், நாங்கள் நிச்சயமாக அவரிடமிருந்து எங்கள் சுவர்க்க ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றோம். 84 பிறவிகளை அனுபவம் செய்கையில், நாங்கள் நரகத்திற்குள் வந்துவிட்டோம். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, பாரத மக்களாகிய நீங்கள் சூரிய, சந்திர வம்சங்களுக்குச் சொந்தமானவர்கள். நீங்கள் உலகின் அதிபதிகளாக இருந்துபோது அங்கு வேறு எந்த மதங்களும் இருக்கவில்லை. அது கிருஷ்ணரின் பூமியாகிய சுவர்க்கம் என அழைக்கப்பட்டது. இங்கே இது அசுரர்களின் பூமியாகும். அது இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் இராச்சியமாக இருந்தது என பாப்தாதா நினைவூட்டுகின்றார். கங்கைகளல்ல, தந்தை மாத்திரமே ஞானக்கடலும், அமைதிக்கடலும், தாய்மையாக்குபவரும் ஆவார். மணவாட்டிகள் அனைவரும் ஒரேயொரு கடவுளையே மணவாளனாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதைப்பற்றி மக்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. இதனாலேயே சகல ஆத்மாக்களினதும் தந்தை யார் என அவர்களிடம் வினவப்படும்போது, அவர்கள் குழப்பமடைகின்றார்கள். நாங்கள் எதையும் அறியமாட்டோம் என அவர்கள் பதிலளிக்கின்றார்கள். ஓ ஆத்மாக்களே! ஆனால் எவ்வாறு உங்களால் உங்கள் தந்தையை அறியாதிருக்கமுடியும்? அவர்கள் தந்தையாகிய கடவுள் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் அவரது பெயர், ரூபம் என்ன, அவர்கள் அவரை இனம் கண்டுள்ளார்களா என அவர்களிடம் வினவும்போது, அவரைச் சர்வவியாபி என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். குழந்தைகளின் தந்தை ஒருவர் சர்வவியாபியாக இருக்கமுடியுமா? இராவணனின் அசுர வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றியதால் மக்கள் விவேகமற்றவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். சரீர உணர்வே முதலாம் இலக்க விகாரமாகும். தாங்கள் ஆத்மாக்கள் என்ற நம்பிக்கையையும் அவர்கள் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர்கள் நான் இன்னார், இன்னார் எனக் கூறுகின்றார்கள். அது சரீரத்தையே குறிக்கின்றது. உண்மையில் தாங்கள் யார் என்பதையும் அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். “நான் ஒரு நீதிபதி, நான்

இன்னார், என அவர்கள் தொடர்ந்தும் “நான்” எனக் கூறுகின்றனர். ஆனால் அது தவறாகும். “நான்” “எனது” என்பது இரண்டு வேறுபட்ட விடயங்களாகும். ஆத்மா அழிவற்றது, சரீரம் அழியக்கூடியது. ஒரு சரீரத்திற்கே பெயர் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஓர் ஆத்மாவிற்குப் பெயர் கொடுக்கப்படுவதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: எனது பெயர் சிவன். மக்கள் சிவனின் பிறந்த தினத்தையும் கொண்டாடுகிறார்கள். எவ்வாறு அசரீரியான ஒரேயொருவருக்குப் பிறந்ததினம் இருக்கமுடியும்? அவர் யாரில் பிரவேசிக்கின்றார் என எவருமே அறியமாட்டார்கள். சகல ஆத்மாக்களினதும் பெயர் ஆத்மாவே. பரமாத்மாவின் பெயர் சிவன், ஏனைய அனைவரும் சாலிகிராம்கள் ஆவர். சகல ஆத்மாக்களும் குழந்தைகள். சிவன் சகல ஆத்மாக்களினதும் தந்தையாவார். அவர் எல்லையற்ற தந்தையாவார். அனைவரும் அவரைக் கூவியழைக்கின்றார்கள்: வந்து எங்களைத் தூய்மையாக்குங்கள்! நாங்கள் துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றோம்! ஆத்மாக்களே கூவி அழைக்கின்றார்கள். குழந்தைகள் அனைவரும் துன்பத்திலிருக்கும்போதே அவரை நினைவு செய்கின்றார்கள். ஆனால் அதே குழந்தைகள் சந்தோஷத்தில் இருக்கும்போது, அவரை நினைவு செய்வதில்லை. இராவணனே உங்களை சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆக்கியவன். தந்தை விளங்கப் படுத்துகின்றார்: இந்த இராவணன் உங்கள் பழைய எதிரி ஆவான். இது உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நாடகமாகும். எனவே இப்பொழுது அனைவரும் இருளில் உள்ளனர். இதனாலேயே அவர்கள் கூவி அழைக்கின்றனர்: ஓ ஞான சூரியனே, வந்து எங்களை வெளிச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்! பாரதம் சந்தோஷமாக இருந்தபோது எவருமே கூவியழைக்கவில்லை. அங்கே எந்தக் குறைபாடும் இருக்கவில்லை. இங்கே அவர்கள் தொடர்ந்தும் அழுகின்றார்கள்: ஓ அமைதியை அருள்பவரே! அமைதி உங்கள் ஆதிதர்மம் என்றும், உங்கள் கழுத்து மாலை என்றும் தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஆத்மாக்கள் அமைதிதாமவாசிகள். நீங்கள் அமைதிதாமத்திலிருந்து, சந்தோஷதாமத்திற்குச் செல்கின்றீர்கள், அங்கே சந்தோஷத்தைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை. நீங்கள் விரக்திக் கூக்குரலிடவேண்டியதில்லை. மக்கள் துன்பத்திலிருக்கும்போதே அழுகின்றார்கள்: கருணை காட்டுங்கள்! துன்பத்தை நீக்கி, சந்தோஷத்தை அருளுகின்ற பாபாவே வாருங்கள்! சிவபாபாவே, இனிய பாபாவே மீண்டும் ஒருமுறை வாருங்கள்! அவர் நிச்சயமாக வருகின்றார். அதனாலேயே மக்கள் சிவனின் பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சுவர்க்கத்தின் இளவரசர். அவரது பிறந்த தினமும் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஆனால் கிருஷ்ணர் எப்போது வந்தார் என எவருமே அறியமாட்டார்கள். ராதையும் கிருஷ்ணரும் திருமணம் செய்யும்போது இலக்ஷ்மி, நாராயணன் ஆகுகின்றனர். எவருமே இதை அறியமாட்டார்கள். மனிதர்கள் தொடர்ந்தும் கூவியழைக்கின்றார்கள்: ஓ தந்தையாகிய கடவுளே!. அச்சா. அவரது பெயர், ரூபம் என்ன என்று அவர்களிடம் வினவுங்கள். அவர் பெயர், ரூபத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்! ஓ! அவர் தந்தையாகிய கடவுள் என நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள், பின்னர் அவர் பெயர், ரூபத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்றும் நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். ஆகாயம் ஒரு வெற்றிடம் ஆனால் அதற்கு “ஆகாயம்” என்ற பெயருண்டு. நீங்கள் தந்தையின் பெயரையோ அல்லது ரூபத்தையோ அறியமாட்டீர்கள் எனக் கூறுகின்றீர்கள். அச்சா, நீங்கள் உங்களைப்பற்றி அறிவீர்களா? ஆம், நான் ஓர் ஆத்மா. அச்சா. ஆத்மாவின் பெயர், ரூபம் என்ன? அவர்கள் ஆத்மாவே பரமாத்மா எனக் கூறுகின்றார்கள். ஓர் ஆத்மா பெயர், ரூபத்துக்கு அப்பாற்பட்டிருக்க முடியாது. ஓர் ஆத்மா நெற்றியின் மத்தியில் வாசம் செய்கின்ற ஒரு நட்சத்திரம் போன்று ஒரு புள்ளி வடிவானவர். அத்தகைய சின்னஞ் சிறிய ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் பாகம் பதியப்பட்டுள்ளது. இந்த விடயங்கள் புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டும். இதனாலேயே 7 நாள் பத்தி நினைவு கூரப்படுகின்றது. துவாபரயுகத்தில் இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகின்றது, அப்பொழுதிருந்தே விகாரங்களும் இருந்தன. நீங்கள் தொடர்ந்தும் ஏணியில் கீழிறங்குகின்றீர்கள். அனைவரும் இப்பொழுது கிரகணத்தால் பீடிக்கப்பட்டு அவலட்சணமாகிவிட்டார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் கூவி அழைக்கின்றார்கள்: ஓ ஞானசூரியனே வாருங்கள்! வந்து எங்களை வெளிச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்! கூறப்படுகின்றது: சற்குரு ஞானத்தைலத்தைக் கொடுத்தபோது அறியாமை(இருள்) அகற்றப்பட்டது. புத்தி தந்தையை நினைவு செய்கின்றது. குரு தைலத்தைக் கொடுத்தபோது எனக்கூறப்படவில்லை. பல குருமார்கள் இருக்கின்றார்கள், அவர்களிடம் எந்த ஞானமும் இல்லை. அவர்கள் நினைவு செய்யப்படுவதில்லை. ஒரேயொரு தந்தையே ஞானக்கடலும், தூய்மையாக்குபவரும், அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவரும் ஆவார். எனவே எவ்வாறு வேறு எவராலும் ஞானத்தைக் கொடுக்கமுடியும்? கடவுளைச் சந்திக்க பல வழிகள் இருப்பதாக சாதுக்கள் கூறுகின்றனர். சமயநூல்களைக் கற்பது, யாகங்கள் வளர்ப்பது, தபஸ்யா செய்வது போன்ற அனைத்தும் கடவுளைச் சந்திப்பதற்கான வழிகள். எவ்வாறாயினும், எவ்வாறு தூய்மையற்றவர்கள் தூய உலகிற்குச் செல்ல முடியும்? தந்தை கூறுகின்றார்: நான் வரவேண்டும். ஒரேயொரு கடவுளே இருக்கின்றார். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் ஆகிய அனைவரும் தேவர்கள், அவர்களைக் கடவுள் என அழைக்கமுடியாது. அவர்களுடைய தந்தை சிவன் ஆவார். மக்கள் இங்கே இருப்பதால், மக்களின் தந்தையும் இங்கேயே இருக்கவேண்டும், இல்லையா? “பிரஜாபிதா பிரம்மகுமாரிகள் ஸ்தாபனம்” என்ற பெயரே எழுதப்பட்டுள்ளது. எனவே நீங்களே குழந்தைகள். பல பிரம்மகுமாரர்களும், குமாரிகளும் இருக்கின்றனர். ஓர் ஆஸ்தி சிவனிடம் இருந்தே பெறப்படுகின்றது, பிரம்மாவிடம் இருந்தல்ல. ஓர் ஆஸ்தி பாட்டனாரிடமிருந்தே பெறப்படுகின்றது. அவர் இங்கிருந்து பிரம்மாவின் மூலமாக உங்களை சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வதற்குத் தகுதியானவர்கள் ஆக்குகின்றார். அவர் பிரம்மாவின் மூலமாக உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார். குழந்தைகள் கூறுகின்றார்கள், பாபா நான் உங்களுக்குச் சொந்தமானவர். நான் எனது ஆஸ்தியை உங்களிடமிருந்து பெறுகிறேன். பிரம்மா மூலம் விஷ்ணுதாமம் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. சிவபாபா உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றார். கடவுளின் மேன்மையான வழிகாட்டல்களே கீதை ஆகும். அசரீரியான ஒரேயொருவரே கடவுள் ஆவார். தந்தை

விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் 84 பிறவிகளை எடுத்துள்ளீர்கள். ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவிடமிருந்து நீண்டகாலம் பிரிந்திருந்தார்கள். பாரதமக்களே நீண்டகாலம் பிரிந்திருந்தார்கள். ஏனைய மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல, நீங்களே முதலில் பிரிந்தவர்கள். நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து பிரிந்து இங்கே உங்கள் பாகங்களை நடிக்க வந்தீர்கள். பாபா கூறுகின்றார்: ஓ ஆத்மாக்களே இப்பொழுது உங்கள் தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! இது யோக அக்கினியாகிய நினைவு யாத்திரையாகும். இந்த யோக அக்கினியால் உங்கள் தலைமீதுள்ள பாவச்சுமைகள் எரிக்கப்படும். ஓ இனிய குழந்தைகளே! நீங்கள் சத்தியயுகத்திலிருந்து, கலியுகத்திற்கு வந்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இது புத்தியால் செய்யப்படவேண்டிய விடயமாகும். உங்கள் சரீரத்தையும் சரீர உறவினர்களையும் மறந்து, சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் ஆத்மாக்கள், அவை உங்கள் சரீரங்கள் ஆகும். “நான், நான்” என ஆத்மாவே கூறுகின்றார். இராவணன் உங்களைத் தூய்மையற்றவர்கள் ஆக்கிவிட்டான். இது ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்ட நாடகமாகும். தூய பாரதமும், தூய்மையற்ற பாரதமும் இருக்கின்றது. நீங்கள் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகும்போது உங்களுக்கு இராம இராச்சியம் வேண்டும் எனத் தந்தையைக் கூவி அழைக்கின்றீர்கள். அவர்கள் இதைக் கூறினாலும், அதன் அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. ஒரேயொரு தந்தையே உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற ஞானக்கடலாவார். தந்தையே வந்து ஒரு விநாடியில் உங்களுக்கான ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார். உங்கள் சூரிய, சந்திர வம்சங்களின் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, நீங்கள் இப்பொழுது தந்தைக்குச் சொந்தமாகுங்கள். பின்னர் நீங்கள் சத்திய, திரேதா யுகங்களில் அமரத்துவமானவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். அங்கே நீங்கள் இன்னார், இன்னார் மரணித்து விட்டார் எனக் கூறமாட்டீர்கள். சத்தியயுகத்தில் அகால மரணம் எதுவும் இருக்கமாட்டாது. நீங்கள் மரணத்தை வெற்றிகொள்கின்றீர்கள். அங்கே துன்பம் இருக்கமாட்டாது. அதுவே சந்தோஷதாமம் என அழைக்கப்படுகின்றது. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் சவர்க்க ஆட்சியை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றேன். அங்கே சௌகரியம் கொடுப்பதற்கு பலவிதமான வசதிகள் இருக்கும். பக்தி மார்க்கத்தில் மக்கள் அவ்வாறான ஆலயங்களைக் கட்டினார்கள்! அந்த நேரத்திலும் அவர்களிடம் அதிகளவு செல்வம் இருந்தது. பாரதம் எவ்வளவு செழிப்பாக இருந்தது எனப் பாருங்கள்! ஏனைய அனைத்து ஆத்மாக்களும் அசரீரி உலகில் இருந்தார்கள். அதிமேன்மையான பாபா இப்பொழுது சவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கின்றார் எனக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். அதிமேலான சிவபாபா, பின்னர் சூட்சும உலகவாசிகளான பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் இருக்கின்றனர். பின்னர் இந்த உலகம் இருக்கின்றது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஞானத்தின் மூலம் சற்கதி பெறுகின்றீர்கள். நினைவு கூரப்படுகின்றது: ஞானம் பக்தி, விருப்பமின்மை. பழைய உலகில் விருப்பமின்மை உள்ளது. ஏனெனில் நீங்கள் சத்திய யுகத்து அரசரிமையைப் பெறவிருக்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே இப்பொழுது சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள்! என்னை நினைவு செய்வதன் மூலம், நீங்கள் என்னிடம் வருவீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும் ஆன்மீகத்தந்தை ஆன்மீகக்குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. யோக அக்கினி மூலம் உங்கள் தலைமீதுள்ள பாவச்சுமை எரிக்கப்படும். உங்கள் புத்தியிலிருந்து உங்கள் சரீரத்தையும், சரீர உறவினர்களையும் அகற்றி ஒரேயொரு தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள்.
2. கூவியழைப்பதற்கும், விரக்திக் கூக்குரலிடுவதற்கும் பதிலாக, உங்கள் ஆதிதர்மமான அமைதியில் ஸ்திரமாக நிலைத்திருங்கள். அமைதி உங்கள் கழுத்து மாலையாகும். சரீர உணர்வினால் “நான்” “எனது” என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தாதீர்கள். நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: சேவைக்கான மேடையில் ஏற்றுக் கொள்ளும் சக்தியினால் வெற்றி சொருபமாகுகின்ற ஒரு மாஸ்ரர் கடல் ஆகுவீர்களாக. சேவைக்கான மேடைக்கு வரும்போது பலவிதான சந்தர்ப்பங்கள் உங்கள் முன்னால் வரும். அவை அனைத்தையும் உங்களுக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் வெற்றி சொருபம் ஆகுவீர்கள். ஏற்றுக்கொள்வதென்பது எவருடைய மேலோட்டமான சந்தர்ப்பமோ அல்லது உணர்வோ உங்கள் எண்ணங்களிலேனும் இருக்கக்கூடாது. நன்மை பயக்காத வார்த்தைகளை, நன்மை பயக்கும் உணர்வுகளால் மாற்றுங்கள். அதாவது நன்மை பயக்காத வார்த்தைகள் என்றுமே பேசப்படாது போன்று இருக்கவேண்டும். குறைபாடுகளை நற்குணங்களாகவும், அவதூறைப் புகழ்ச்சியாகவும் மாற்றுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் மாஸ்ரர் கடல் என அழைக்கப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்: விரிவாக்கத்தைப் பார்க்காது, சாரத்தை மாத்திரமே பார்த்து தங்களுக்குள் அமிழ்த்திக் கொள்பவர்களே தீவிர முயற்சியாளர்கள். ***ஓம் சாந்தி***